

BLOG: OPVOEDEN

Ken je dat, die momenten die je doen denken/voelen aan iets wat je ooit hebt meegemaakt? En dat je dan (onbewust) gaat handelen om te voorkomen dat hetzelfde gebeurt? In mijn geval gebeurde dat na de geboorte van mijn tweede kind. De oudste van 2,5 was voor die tijd zindelijk, maar ging weer bedplassen toen de jongste werd geboren. Al die energie voor mijn gevoel voor niks erin gestoken. Wat stom dat ze weer ging bedplassen, ze kon het toch gewoon?! Er volgde een periode waarin ik er alles aan heb proberen te doen om weer op dat punt te komen van zindelijk zijn. Lief doen, beloningssysteem met stickers, boos worden, nieuwe avondrituelen, tot straffen... Het hielp allemaal niks!

Wat ik destijds niet in de gaten had is dat het harde 'werken' wat ik deed om haar zindelijk te krijgen (onbewust) voortkwam uit de angst dat als het niet zou lukken en dat ze gepest zou worden hiermee. Zelf ben ik namelijk mijn hele lagere schoolperiode hiermee gepest, want ja, ik was een kind waarbij het door verschillende oorzaken niet lukte om 's nachts zindelijk te worden. En daar heb ik heel lang last van gehad. En het pesten, ook daar heb ik lang de gevolgen van moeten ondervinden. Dusdanig lang dat het ook de nodige invloed heeft gehad in het opvoeden van mijn eigen kinderen.

Gelukkig kwam ik tot het besef dat hoe ik me gedroeg naar mijn kinderen voortkwam uit mijn verleden, en dat het mijn angst was die de boventoon voerde. Jaren later heb ik het bespreekbaar gemaakt bij m'n dochter. Tijdens dit gesprek heb ik haar laten weten en voelen dat ik het niet goed gedaan heb toen en dat ik spijt heb van hoe ik omgegaan ben met haar in die periode, hoe klein ze ook was. Gelukkig kunnen we er nu met humor op terugkijken en staat het niet meer tussen ons in. Dat maakt dat alles bespreekbaar is. Dit soort dingen, maar ook over het grenzen aangeven in (vriendschappelijke) relaties, in het ontdekken van seksualiteit, drank en drugs. Iets met jong geleerd...

Wie zijn wij?

Glashelder is een groep ouders uit Bunschoten-Spakenburg die volwassenen wil prikkelen en laten nadenken over hun relatie met kinderen en jongeren. Dat kunnen eigen (klein)kinderen zijn, maar ook buurkinderen, leerlingen, catechisanten, spelers, bezoekers, enz. Het hebben van een goede (emotionele) relatie of verbinding met een kind of een jongere is namelijk de basis voor de gezonde fysieke en emotionele ontwikkeling van het kind.

Hoe praat jij tegen kinderen of jongeren? En vooral (hoe) praat jij MET ze? Over onderwerpen zoals: voor jezelf opkomen, je grenzen aangeven, vriendschappen, onzekerheden, school, werk, sport, roken, seksualiteit, drinken of drugsgebruik? Glashelder hoopt dat volwassenen bewust(er) worden van hun invloed als volwassene op een kind/jongere. We willen je hiertoe aanzetten en inspireren via een maandelijks blog in de Bunschoter en via Facebook (Glashelder Bunschoten).

Samen voor kinderen en jongeren!

Heb je vragen, loop je ergens tegen aan, wil je sparren of heb je hulp nodig? Spreek dan af met een vriend(in), collega of met iemand bij wie je je op je gemak voelt. Liever hulp van een professional? Neem contact op met De Boei via 033-2992922, info@deboeibunschoten.nl

Wil je meedenken met de oudergroep Glashelder hoe volwassen geïnspireerd kunnen worden om na te denken over hun relatie met kinderen en jongeren? Welkom! Neem hiervoor ook contact op met De Boei.